

Arrest

nr. 317 673 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT loco advocaat K. VERHAEGEN en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Jij, N.S., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 14 jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. Je bent geboren in Qolbarz, een regio gelegen in het district Taloqan van de Afghaanse provincie Takhar, waar je altijd gewoond hebt totdat je verhuisde naar de provinciehoofdstad Taloqan, twee à drie maanden voor jouw vertrek uit Afghanistan. Voor jouw vertrek uit Afghanistan was je een student in de vierde graad. Wanneer je vrij was hielp je jouw vader in zijn apotheek. Op heden is jouw vader vermist. Jouw moeder, jongere broer en drie zussen wonen bij jouw paternale oom in het district Yangi Qala.

Jouw problemen zijn er gekomen omwille van de activiteiten die jouw vader deed. Aanvankelijk diende jouw vader in het leger maar vanwege bedreigingen door de taliban stopte hij met dienen in het leger. Daarna

begon jouw vader te werken voor een burgerlijk ziekenhuis opgericht door buitenlanders in Kunduz. Jouw vader werd er toen van beschuldigd samen te werken met ongelovigen. Het ziekenhuis werd door een conflict dat gaande was gebombardeerd en daarna besloot jouw vader om een apotheek te openen. Jouw vader zijn apotheek lag in jouw regio en vaak kwamen leden van de nationale politie, die in de nabije checkposten gestationeerd waren, medicijnen kopen. Hierom beschuldigden de taliban jouw vader ervan de overheid te steunen. Op een dag werd een checkpost door de taliban aangevallen en bij deze aanval kwam één van de taliban hun commandanten om. De taliban beschuldigden jouw vader er toen van een spion te zijn voor de autoriteiten en ze hielden hem daarom verantwoordelijk voor de dood van hun commandant. Hierna verhuisde jouw familie naar de provinciehoofdstad Taloqan. Toen jullie in Taloqan woonden reisde jouw vader elke dag op en af tussen Taloqan en zijn apotheek. Toen Afghanistan op het punt stond volledig overgenomen te worden door de taliban voelde jouw vader het gevaar en hij nam jou mee naar Kaboel van waaruit het vertrek uit Afghanistan werd geregeld. Na de machtsovername zijn de taliban naar jouw huis in Qolbarz gegaan om het in brand te steken en om te vragen naar jou en jouw vader.

Je verliet Afghanistan twee dagen na de machtsovername (augustus 2021) en reisde naar Iran. In Iran, toen jij en jouw vader lagen te slapen, werden plots geweerschoten afgevuurd en jullie begonnen te lopen. Op dat moment raakte je jouw vader kwijt en sindsdien vernam je niks meer van hem. Je bleef vijf maanden in Iran en reisde nadien verder naar België via Turkije, Italië, Zwitserland en Frankrijk. Op 29 november 2022 diende je als niet-begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming (VIB) in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban omdat je de oudste zoon van jouw vader bent en samen met hem werkte in de apotheek.

Ter ondersteuning van jouw verzoek heb je volgende documenten voorgelegd: een kopie van jouw taskara, een kopie van jouw vader zijn elektronische taskara, originele documenten met betrekking tot het werk van jouw vader in het leger en in het ziekenhuis, drie foto's van jou en jouw vader en de originele enveloppe waarmee de documenten jou toegestuurd werden.

Op 22 februari 2024 maakte jouw advocaat opmerkingen met betrekking tot de notities van jouw persoonlijk onderhoud (NPO) over aan het CGVS.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico, op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat jij vreest te zullen worden gedood door de taliban omdat jij de oudste zoon van jouw vader bent die samen met hem in de apotheek werkte waar ook medicijnen verkocht werden aan leden van de overheidscontroleposten. Hierdoor verdachten de taliban jouw vader ervan een spion te zijn voor de overheid en werd hij verantwoordelijk gehouden voor de dood van één van hun talibancommandanten (CGVS, p. 14, 15, 17). Er dient echter te worden vastgesteld dat jouw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden

opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door jou naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Zo mag het vooreerst de nodige verbazing wekken dat je tijdens jouw eerste registratie in België, op 29 november 2022, liet optekenen dat je vertrokken was uit Afghanistan omdat jouw vader werkte voor het leger en de taliban jou hierom, omdat je de oudste zoon bent van jouw vader, bedreigd hadden met de dood (Administratief dossier – Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, motief). Nochtans blijkt uit jouw latere verklaringen dat jij helemaal geen problemen gekregen hebt omwille van jouw vader zijn werk voor het leger. Integendeel, zo was jouw vader al een hele tijd niet meer in dienst bij het leger. Zo was hij immers na zijn legerperiode, in 2013 zoals blijkt uit het voorgelegde document (Administratief dossier – Groene map, stuk 3), gaan werken in een ziekenhuis te Kunduz voor Artsen Zonder Grenzen. Na zijn periode in het ziekenhuis heeft jouw vader een apotheek geopend die hij vier of vijf jaar gehad heeft (CGVS, p. 10-11). Dat jij jouw problemen bij binnenkomst in België linkte aan het werk van jouw vader voor het leger is bijzonder onlogisch, temeer je nu stelt dat je eigenlijk problemen gekregen hebt doordat jouw vader medicijnen verkocht aan leden die de controleposten van de overheid bemanden in jouw regio (CGVS, p. 12).

Dat jij trouwens Afghanistan ontvlucht zou moeten zijn omdat jouw vader lang geleden in het leger diende weet niet te overtuigen. Zo was jouw vader destijds gestopt bij het leger omdat de taliban hem dit opgedragen hadden (CGVS, p. 12, 13). Dat de taliban jouw vader daarna, jaren later, nog zouden viseren omwille van dit werk is dan ook weinig aannemelijk. Indien de taliban werkelijk jouw vader zouden willen schaden omwille van zijn vroegere job bij het leger dan kan ervan uitgegaan worden dat ze zeker en vast al iets gedaan zouden hebben jegens hem, in casu quod non. Dat jij op heden geviséerd zou worden omwille van jouw vader zijn verleden bij het leger raakt al helemaal kant noch wal. Zo kan op basis van jouw vader zijn tewerkstellingsperiode in het ziekenhuis te Kunduz gesteld worden dat hij al sinds 2013 niet meer werkte voor het Afghaanse nationale leger (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Aangezien je geboren bent in 2009 was je op dat moment dus slechts 4 jaar oud. Jij had dus helemaal niks te maken met het werk van jouw vader voor het leger. Bijgevolg is het frappant dat jij aanvankelijk liet optekenen dat je vertrokken was uit Afghanistan omdat jouw vader gewerkt heeft voor het leger. Deze en voorgaande vaststelling werpen alvast een eerste smet op de geloofwaardigheid van jouw relaas.

Dat jouw vader, en jij, problemen gekregen zouden hebben met de taliban omdat hij een apotheek uitbaatte weet evenmin te overtuigen. Zo verklaar je dat de taliban jouw vader ervan beschuldigden de overheid te steunen omdat hij medicijnen verkocht aan leden van de nabijgelegen controleposten die naar zijn apotheek kwamen (CGVS, p. 12-13). Echter dient hierover opgemerkt te worden dat de taliban andere katten te geselen hadden dan het viseren van een apotheker die gewoon medicatie verkocht aan zijn klanten. Het is immers niet zo dat jouw vader zijn activiteiten rechtstreeks ingingen tegen de activiteiten en doelstellingen van taliban. Bovendien blijkt dat jouw gezin pas twee à drie maanden voor de machtsovername verhuisd is naar de provinciehoofdstad omwille van problemen die jouw vader gekregen zou hebben (CGVS, p. 12, 14). Op dat moment had jouw vader zijn apotheek dus al vier of vijf jaar (CGVS, p. 11). Dat de taliban dus werkelijk vonden dat jouw vader de overheid steunde door een apotheek uit te baten lijkt dan ook weinig aannemelijk gelet op de door jou geschetste situatie. Indien de taliban hem werkelijk als een tegenstander zagen dan zou men vermoedelijk veel sneller actie ondernomen hebben tegen hem, in casu quod non.

Bovendien mag het vreemd heten dat de taliban telkens opnieuw jouw vader viseerden. Zo werd hij aanvankelijk geviséerd omdat hij in het leger zat, daarna omdat hij werkte voor een ziekenhuis van de ongelovigen/ buitenlanders en later omdat hij een apotheek had waar hij medicatie verkocht aan klanten die soms leden waren van de nabijgelegen overheidscontroleposten (CGVS, p. 12-13). Indien de taliban werkelijk zo een hekel hadden aan jouw vader doordat hij steeds iets deed wat hij niet mocht dan mag het de nodige verbazing wekken dat jouw vader kansen bleef krijgen en gewoon verder kon gaan met zijn activiteiten. De taliban zijn immers niet geroemd om hun vergevingsgezindheid waardoor verwacht kan worden dat jouw vader meer meegemaakt zou hebben dan het louter ontvangen van bedreigingen (CGVS, p. 12-14).

Dat jouw vader trouwens verschillende malen bedreigd zou zijn in Afghanistan is een blote bewering van jouwwege. Zo is het immers erg onlogisch dat de taliban reeds vele jaren problemen hadden met de activiteiten van jouw vader maar dat jullie tegelijkertijd verder nooit iets meegemaakt hebben en steeds op dezelfde plek gewoond hebben, tot twee à drie maanden voor de machtsovername (CGVS, p. 12-14). Dat je trouwens geen enkele weet hebt van het gegeven of jouw familie ooit hulp gezocht heeft in Afghanistan om van deze problemen af te geraken mag ook ten stelligste verbazen (CGVS, p. 16). Dit wekt dan ook veeleer het vermoeden dat er nooit hulp gezocht werd of gezocht diende te worden.

Dat de taliban jouw vader uiteindelijk verantwoordelijk gehouden zouden hebben voor de dood van één van hun talibancommandanten is absurd (CGVS, p. 12). Zo is het immers volstrekt onduidelijk welke informatie jouw vader, een apotheker die woonde en werkte in eenzelfde dorp, doorspeeld zou kunnen hebben aan de overheid (CGVS, p. 14). Bovendien is er aan jouw bewering kop noch staart te krijgen. Zo stel jij immers

dat een talibancommandant om het leven kwam toen de taliban een controlepost van de overheid aanvielen in jouw regio (CGVS, p. 12). Dat er dan vervolgens een buitenstaander, zoals jouw vader, verantwoordelijk gehouden zou worden voor de dood van de talibancommandant houdt geen steek. Het is immers niet dat de overheid intentioneel die talibancommandant opgespoord en gedood heeft. Op basis van jouw verklaringen blijkt immers dat de taliban de aanvallers waren en dat de leden van de controlepost de aanval gewoon afgeslagen hebben en dat daarbij dan een commandant van de taliban het leven liet (CGVS, p. 12). Daarenboven blijkt ook uit jouw verklaringen dat aanvallen door de taliban op de overheidscontroleposten in jouw regio niet ongewoon waren. Zo vonden dergelijke aanvallen daar wel meerdere keren per maand plaats (CGVS, p. 7). Dat de taliban dus plots iemand, zoals jouw vader, verantwoordelijk hielden voor een dode bij dergelijke aanval is weinig geloofwaardig. Het CGVS wijst jou er dan ook op dat deze en voorgaande vaststellingen verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van jouw relaas.

Tevens is de vaststelling dat jouw vader gewoon zijn apotheek bleef openhouden na dergelijke beschuldiging van de taliban opvallend (CGVS, p. 12). Het is immers zeer onlogisch dat jouw vader besloot om te verhuizen met zijn gezin naar de stad maar wel elke dag naar zijn werk bleef gaan (CGVS, p. 14). Nochtans kan ervan uitgegaan worden dat jouw vader een erg makkelijk doelwit was in de apotheek. Immers eerder wie met slechte bedoelingen zou daar zomaar binnen kunnen wandelen en vervolgens doen wat hij wil. Dat jouw vader toen trouwens geen verdere problemen gekend heeft raakt bovendien kant noch wal gelet op de door jou geschetste situatie (CGVS, p. 14). Er kan immers verwacht worden dat repercussies zouden volgen indien jouw vader werkelijk verantwoordelijk gehouden werd voor de dood van een talibancommandant, quod non.

Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die jouw vader heeft gekend kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door jou aangehaalde vrees (zie supra). Los daarvan maak jij hoe dan ook niet aannemelijk dat jij een vrees zou dienen te koesteren jegens de taliban omwille van jouw vader. Zo stel je wel dat de taliban jou ook wilden schaden omdat je de oudste zoon bent van jouw vader en samen met hem in de apotheek werkte. Dat de taliban jou wilden schaden omdat jij de oudste zoon bent is echter een blote, stereotype, bewering die jij niet in concreto aannemelijk maakt (CGVS, p. 15). Je was maar 11 jaar oud ten tijde van deze beweerde problemen waardoor het erg weinig steek houdt dat jij de gevolgen zou moeten dragen van jouw vader zijn vermeende daden (CGVS, p. 7). Daarnaast zijn er ook geen geloofwaardige indicaties dat de taliban jou zochten. Uit jouw spontaan relaas kwam immers enkel naar voren dat jouw vader bedreigd werd door de taliban (CGVS, p. 12-13). Ook toen jullie in Taloqan woonden was er geen enkele indicatie dat de taliban jou zochten (CGVS, p. 14). Dat de taliban jou na de machtsovername plots wel zouden opsporen is dan ook weinig aannemelijk. Bovendien is het merkwaardig dat jij pas aan het eind van jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS een eerste keer liet optekenen dat de taliban naar jou en jouw vader hadden gevraagd toen ze het huis kwamen in brand steken. Daarvoor had je nochtans nooit enige melding gemaakt van het gegeven dat er gevraagd werd naar jullie wanneer je vertelde over het bezoek van de taliban aan jullie huis (CGVS, p. 13, 15, 16, 17).

Verder stelt het CGVS zich ernstige vragen omtrent jouw verklaringen aangaande hoe jij jouw vader kwijtgeraakt zou zijn in Iran. Zo stel je dat jij en jouw vader in een dorp te Iran verbleven voor één nacht om daarna de volgende ochtend door te reizen naar Teheran. Toen jullie lagen te slapen hoorden jullie plots schoten en toen begon iedereen weg te lopen vandaar. Je verloor op dat moment jouw vader en nadien hebben jij noch jouw familie iets vernomen van hem (CGVS, p. 8). Dat jij op zo een moment werkelijk jouw vader verloren zou zijn, als elfjarige, is echter weinig aannemelijk. Er kan immers verwacht worden dat jouw vader op dergelijk moment wel bij zijn elfjarige zoon zou blijven. Dat jij bovendien ook geen weet hebt wie de schoten gelost heeft mag ook enigszins verbazen (CGVS, p. 8).

Er kan immers verwacht worden dat als er zo een incident plaatsvindt en je daarbij betrokken bent dat je nadien wel zou vernemen wat precies gebeurd is, in casu quod non. Bovendien dient opgemerkt te worden dat jouw vader onmogelijk ver gelopen kon zijn. Zo bevonden jullie zich immers in een dorp in het holst van de nacht (CGVS, p. 8). Dat jouw vader nadien geen contact meer genomen zou hebben met de smokkelaar of zijn familie zodoende jou te vinden mag dan ook de nodige verbazing wekken. Nochtans blijkt uit jouw verklaringen dat jouw vader een gsm had waarmee hij in contact stond met jouw paternale oom (CGVS, p. 16). Dat zij dus niks meer van jouw vader vernomen zouden hebben is dan ook weinig waarschijnlijk en komt jouw algehele geloofwaardigheid niet ten goede.

Tot slot wees jouw advocaat het CGVS erop dat je goed jouw best doet op school en al een aardig woordje Nederlands spreekt en dat er dus met jouw verwestersing rekening gehouden dient te worden (CGVS, p. 17). Hoewel het CGVS enkel kan betamen dat jij inderdaad jouw best doet in België, waarvoor je een dikke pluim verdient, dient echter opgemerkt te worden dat het beheersen van de taal onvoldoende is om te spreken van verwestersing of gedragingen die ervoor zouden zorgen dat jij onder de negatieve aandacht zou komen in jouw land van herkomst. Jouw best doen in België door de taal te leren en jou aan te passen aan de maatschappij valt louter onder integratie maar hiermee wordt echter geen nood aan internationale bescherming aannemelijk gemaakt. **Integratie en verwestersing zijn immers niet hetzelfde (zie infra)**

Daarnaast kan uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, niet verder worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedepoteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land

binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval.

Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat jij gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de

conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot elfjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt dat je tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde naar school ging, naschoolse cursussen volgde en daarnaast jouw vader bijstond in de apotheek (CGVS, p. 6, 9).

Bovendien blijkt jij afkomstig te zijn uit de provincie Takhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen waar je het hebt over aanvallen die de taliban geregeld uitvoerden op de nabijgelegen overheidscontroleposten (CGVS, p. 7). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat jij door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Jij hebt ook nog een netwerk in Afghanistan, waarmee je nog in contact staat (CGVS, p. 11, 13), dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je jou desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Evenmin toon jij concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat je zelfs naar de moskee gaat voor het vrijdagsgebed sedert je in België bent, iets wat je voordien niet deed in Afghanistan vanwege een gebrek aan tijd (CGVS, p. 9). Bijgevolg is het niet aannemelijk dat jij dermate beïnvloed zou zijn door jouw verblijf in België dat je jou niet meer zou kunnen schikken naar het leven in Afghanistan.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zullen viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De vaststelling dat jij over jouw rechtstreekse vluchtaanleiding incoherente, tegenstrijdige en weinig plausibele verklaringen aflegde en de aantasting van jouw algemene geloofwaardigheid door het voorgaande laten niet toe enig geloof te hechten aan jouw asielrelaas.

De overige documenten die jij hebt voorgelegd zijn niet bij machte om de door het CGVS getrokken conclusie om te buigen. Zo is jouw taskara een indicatie van jouw identiteit en herkomst, hetgeen niet betwist wordt in deze beslissing. De taskara van jouw vader, zijn werkdocumenten en de foto's van jullie samen ondersteunen jouw verklaringen wat jouw vader zijn vroegere werkzaamheden en het bestaan van een familieband tussen jullie beide. Ook dit wordt bijgevolg niet betwist door het CGVS maar, zoals reeds uiteengezet, maak je louter hiermee niet aannemelijk dat je problemen gekend zou hebben in Afghanistan of een persoonlijke vrees moet

koesteren in geval van terugkeer naar Afghanistan. De enveloppe waarmee jij de documenten toegestuurd werd vanuit Afghanistan staat volledig los van de door jou ingeroepen vrees.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw opmerkingen in kader van het opvragen van de notities van het persoonlijk onderhoud die jij via jouw advocaat aan het CGVS overmaakte op 22 februari 2024 evenmin in staat zijn om de beoordeling van je verzoek om te buigen. Jouw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO**

Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf,

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI**

Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat

de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode

voor de machtsvername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Zo laat je na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire

levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn.

Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of

vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In het verzoekschrift wordt de schending ingeroepen van "artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, §4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 26 van het KB van 11 juli 2003, artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over het hoger belang van het kind en gaat vervolgens in op het risico van verzoeker volgend uit het werk van verzoekers vader bij het voormalige Afghaanse leger. Hierna bespreekt verzoeker de samenwerkingsplicht en bewijsstandaarden en de verplichtingen van de asielinstanties qua onderzoek.

Aangaande de landeninformatie wijst verzoeker op het tekort aan informatie, het algemeen gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan en censuur en het gebrek aan informatie om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren. Verzoeker uit kritiek op de inschatting van en de bronnen waar verwerende partij zich op beroept om het risico voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen en hij gaat in op argumenten in bepaalde rechtspraak van de Raad. Verzoeker bespreekt op theoretische wijze de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker. Toegepast op verzoekers profiel wordt aangevoerd als volgt:

"Verzoeker zou bij een terugkeer naar Afghanistan identificeerbaar zijn als iemand die Afghanistan ontvlucht is en internationale bescherming heeft gevraagd in Europa. Dit zou blijken uit de documenten die hij gebruikt om het land binnen te komen, het blijkt uit de leeftijdscategorie en fysiek voorkomen, uit zijn kledij, uit de beperkte bagage die hij bij zich heeft, en het is bijzonder makkelijk vast te stellen bij ondervraging, het uitlezen van zijn GSM, het bekijken van sociale media profielen, contactenlijsten, muziekdragers, etc.

Verder zou verzoeker niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen. Verzoeker verliet Afghanistan bijna 3 jaar geleden en heeft amper ervaring met het huidige beleid van de Taliban. Hij is nog steeds heel erg jong, amper 14 jaar. Verzoekers vermogen, inzicht en capaciteit om geen negatieve aandacht te trekken van de Taliban en zich aan hun strikte regels te houden is beperkt.

Maar ook het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer t.o.v. zijn omgeving is reëel.

In de EUAA richtlijnen van januari 2023³¹⁵ formuleerde het Europees Asielagentschap een aantal risicobepalende omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij terugkeer en die hier relevant zijn. De volgende elementen maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een vestiging in zijn regio van herkomst:

- Verzoekers regio van herkomst

Verzoeker is afkomstig uit het district Taloqan in de provincie Takhar.

De situatie in Takhar blijft bijzonder onrustwekkend.

[...]

Verzoeker zou moeten terugkeren naar een regio waar veel verzetsgroepen actief vechten tegen de Taliban. Onderweg naar zijn regio van herkomst zal hij dus met extra argwaan behandeld worden.

[...]

Verzoeker zou ook moeten terugkeren naar Takhar als zoon van een voormalige overheidswerker en gezondheidswerker.

[...]

Verzoekers vader is tot op heden nog steeds vermist. Verzoekers voogd opende een dossier bij het Rode Kruis om hem op te sporen maar helaas heeft dit op het moment van dit schrijven nog geen resultaat geleverd. (Stuk 16).

Bij terugkeer zal verzoeker verantwoordelijk worden over zijn moeder en drie jonge zussen. De Taliban heeft geen respect voor vrouwenrechten, een situatie waar verzoeker het erg moeilijk mee heeft. Hij vindt het net heel belangrijk dat vrouwen kunnen studeren en hun rechten kunnen uitoefenen.

[...]

Vervolgens wordt er gerapporteerd over de bijzonder strenge naleving van de religieuze praktijken in de Takhar provincie.

[...]

Verzoeker zelf heeft nooit religieuze lessen gevolgd in Afghanistan (PO, p.9). In België is hij enkele keren naar de moskee gegaan uit nieuwsgierigheid maar is daar ook mee gestopt zodra hij met school begon.

[...]

Verzoeker heeft dus geen enkele voeling met de Islam zoals beoefend door de Taliban zal hebben en zal niet de juiste praxis hebben van zijn religie. Voor verzoeker "maakt het qua religie niet uit voor [hem]. Volgens hem "moeten we gewoon elkaar respecteren, onafhankelijk van religie.". Alleen nog maar om deze redenen riskeert verzoeker extra op te vallen en met argwaan bekeken worden. Hij zal niet kunnen antwoorden op cruciale vragen en zich niet gedragen zoals verwacht wordt.

- Verzoekers jonge leeftijd bij vertrek en verblijf in het Westen:

Verzoeker was maar 11 jaar toen hij drie jaar geleden Afghanistan verliet, twee dagen na de machtsovername. Op 29 november 2022 vroeg verzoekers als niet-begeleide minderjarige om internationale bescherming in België.

Verzoeker bracht zijn vormende jaren door buiten Afghanistan en in het Westen, hetgeen het risico vergroot dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan en uiterst conservatieve provincie. Doordat het ging om vormende jaren, terwijl verzoeker verder opgroeide, is de impact van dit verblijf buiten Afghanistan groter dan bij iemand wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is.

Dat verzoeker een grote ontwikkelingsfase heeft doorgebracht hier in België mag duidelijk blijken uit de vele getuigenissen van zijn voogd, begeleiders en leerkrachten (zie infra).

Verzoeker, die Afghanistan ontvluchtte vooraleer het land in handen kwam van de Taliban, kan vanuit België moeilijk inschatten hoe de lokale afdeling van de Taliban in zijn regio de Taliban-normen concreet toepast. Gezien de lokale verschillen, is dit echter wel relevant voor de beoordeling van het risico bij terugkeer.

- Verzoekers familie

Verzoeker bracht de eerste elf jaren van zijn leven door in een gezin waarvan de vader als dokter voor het Afghaanse leger werkte en daarna verbonden was aan een ziekenhuis van de internationale NGO Artsen Zonder Grenzen. Verzoeker is dus opgegroeid in een intellectueel, overheidsgezin met sympathie voor het Westen. Met deze achtergrond is verzoeker verder opgegroeid in België.

Verzoeker heeft alvast medische intellectuele interesse van zijn vader meegekregen en verklaart zelf ook tandarts te willen worden. (Stuk 7).

[...]

Zijn intellectuele achtergrond en vermogen wordt ook bevestigd door zijn leerkrachten hier in België (Stuk 7):

[...]

Dankzij zijn intellectuele opvoeding gaat verzoeker kritische analyses niet uit de weg (stuk 7):

[...]

Kritische intellectuelen is net wat de Taliban vreest. Onder de titel "Individuals perceived as 'Westernised'" in het rapport EUAA Country Guidance van januari 2023327 wordt het volgende vermeld over intellectuelen:

[...]

Verzoekers intellectuele, overheidsgezinde opvoeding, het werk van zijn vader bij zowel de voormalige overheid als de internationale NGO Artsen Zonder Grenzen zijn allemaal elementen die ertoe leiden dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan sneller als verwesterd gepercipieerd kan worden door de taliban. - Verzoekers activiteiten in België

Verzoeker doet het bijzonder goed op school, engageert zich voor vrijwilligerswerk, gaat zwemmen en boxen en gaat op stap met zijn vele vrienden en vriendinnen.

a) Verzoeker gaat naar de Resonant School in Antwerpen en doet het, zoals reeds gezegd, zeer goed.

Zijn voogd vertelt vol trots:

[...]

De rapporten getuigen van het enthousiasme van verzoekers leerkrachten (stuk 8). De leerkrachten hebben enkel superlatieven en bewondering voor verzoekers inzet en zeer snelle leercurve. Verzoekers meest recente rapport bevestigt dat hij mag doorstromen naar het derde jaar regulier onderwijs, een opmerkelijke prestatie op heel korte tijd:

[...]

Verzoek legt ontelbaar veel steunbrieven neer van klasgenoten, leerkrachten én schoolmedewerkers. Allen getuigen over zijn onvermoeibare inzet, lief en sociaal karakter, de positieve invloed hij heeft op de schoolgemeenschap, zijn behulpzaamheid, nieuwsgierigheid en leergierigheid, zijn "open geest" en respect voor iedereen. De brieven van zijn leerkrachten zijn indrukwekkend en spreken boekdelen:

[...]

Verzoekers interesse in de Belgische cultuur, geschiedenis én politiek wordt ook meermaals opgemerkt.

[...]

Nog voor hij met school kon beginnen, leerde hij zichzelf de eerste basis van de Nederlandse taal aan via het Internet, hij keek naar Vlaamse films, luisterde naar Vlaamse muziek, en omringde zich met Nederlandstalige vrienden:

[...]

De emotionele brief van verzoekers leerkracht Nederlands verdient in het bijzonder extra aandacht.

[...]

Ook in de zomer wou verzoeker lessen volgen. Dit deed hij via de VZW Arktos. (Stuk 9)

Verwerende partij erkent de bijzondere prestaties van verzoeker en geeft hem weliswaar "een dikke pluim". Het is echter onbegrijpelijk dat zij de metamorfose van verzoeker en de risico's die hiermee gepaard gaan bij een terugkeer niet heeft onderzocht.

b) Verzoekers vrijwilligerswerk

Tijdens de zomer heeft verzoeker als vrijwilliger meegewerkt op een kinderboerderij. Daar functioneerde hij als taalbrug tussen de andere jongeren en de begeleiders (stuk 10).

"Hij heeft zich gedurende de week beziggehouden met het opschuren en opnieuw beitsen van de stallen op de kinderboerderij te Wilrijk. S.N. stelt zich voorop wanneer andere jongeren de opdrachten niet goed begrijpen. Hij legt dan de taalbrug tussen de begeleiders en andere jongeren."

c) Verzoekers interesses

Verzoeker gaat graag zwemmen, boxen, luistert naar allerlei genres muziek en gaat graag naar de bioscoop. Ook Nederlandstalige boeken uitlezen uit de bibliotheek of daar bijstuderen behoren tot zijn favoriete bezigheden. Zoals reeds uiteengezet in het verzoekschrift zijn dit activiteiten die streng bestraft worden door de Taliban. Gezien zijn jonge leeftijd zijn dit echter activiteiten en interesses die deel uitmaken van zijn jonge identiteit en bewustwording van de wereld om zich heen. (Stuk 7).

[...]

d) Verzoekers vriendengroep

In de vele steunbrieven komt het sociale karakter van verzoeker naar voor en de vele vriendschappen die hij wist op te bouwen op school, in de bokscub, tijdens zijn zomerkampen en vrijwilligerswerk (stuk steunbrieven). Verzoeker legt tenslotte heel wat foto's samen met zijn vrienden en vriendinnen neer om een idee te geven van zijn leven hier in België (stuk 11).

Verzoekers voogd getuigt:

"Hij heeft reeds verschillende vriendinnetjes gehad en heeft duidelijk een zeer andere kijk op relaties met meisjes dan de doorsnee Afghaanse jongeren die ik reeds begeleidde." (brief voogd)

Ook verzoekers psycholoog verwijst naar de vriendinnetjes van verzoeker en hoe open hij hierover communiceert (stuk 7). Dit is absoluut geen taboe voor hem.

Enthousiast voegt verzoeker ook een foto samen met zijn huidig vriendinnetje neer (stuk 11).

De vrees dat deze foto echter gezien zou worden door de Afghaanse gemeenschap leeft zeker ook. Begin deze maand nog werden in het noorden van Afghanistan, waarvan verzoeker ook afkomstig is, 63 mensen publiekelijk geëxecuteerd onder andere omwille van "onzedelijke relaties" of "zina".³²⁸

- Verzoekers pleeggezin

Verzoeker brengt de weekends samen door met een vriend van zijn vader, meneer A.A., in Borgerhout (stuk 12). Meneer A. wordt binnenkort ook de officiële pleegvader van verzoeker (stuk 13).

Meneer A. heeft reeds de Belgische nationaliteit en een mooi integratie verhaal achter de rug dankzij de lokale Chiro.

[...]

Verzoekers pleegvader erkent ook het risico dat verzoeker loopt als terugkeerder van het Westen:

[...]

Net zoals zijn biologische vader is zijn pleegvader werkzaam in de zorgsector (stuk 14).

Verzoekers pleegvader functioneert als rolmodel en steunpilaar voor verzoeker. Ze hebben een hechte band en verzoeker kijkt enorm op naar hem. Het kan niet verbazen dat de succesvolle integratie van verzoekers pleegvader een grote inspiratie en aanmoediging is. Deze hechte relatie met iemand die zelf Afghanistan ontvlucht is en reeds lange tijd in België verblijft kan verzoeker echter opnieuw in de problemen brengen bij een terugkeer naar Afghanistan.

- Verzoekers sociale media gebruik

Verzoeker is erg actief op sociale media. Hij post dagelijks op Instagram via "stories" (stuk 15). Hij post in het Nederlands, in het Frans en in het Engels over zijn activiteiten en duidelijk vanuit het Westen. Het verblijf van verzoeker in het Westen kan dus reeds geweten zijn en zal bij een eenvoudige controle snel blijken.

Gelet op alle elementen uiteengezet hierboven loopt verzoeker extra in de kijker als terugkeerder, en loopt hij een verhoogd risico om beschuldigd te worden van politiek-religieus verraad."

Ten slotte gaat het verzoekschrift nog in op de essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

- “3. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
- 4. Attest van de Afghaanse Ambassade;
- 5. UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022*, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
- 6. Briefwisseling met DVZ over gebruik laissez-passer;
- 7. Asylos, *Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities*, November 2023, pg. 42;
- 8. Steunbrieven;
- 9. Schoolattest en schoolrapporten;
- 10. Zomerschool Arktos;
- 11. Vrijwilligerswerk Kinderboerderij;
- 12. Foto's vrienden;
- 13. Steunbrief en identiteitskaart pleegvader;
- 14. E-mail Pleegzorg;
- 15. Arbeidsovereenkomsten pleegvader (voormalig en huidig);
- 16. Screenshots sociale media;
- 17. Communicatie Dossier Family Links – Rode Kruis.”

2.3. Bij aanvullende nota van 6 september 2024 voegt verzoeker de volgende stukken:

- “1. Update data Eurostat laatste 4 kwartalen;
- 2. Bewijs zwemkamp;
- 3. Screenshot Instagram Tomorrowland;
- 4. Attest workshop Karel De Grote Hogeschool;
- 5. Attest workshop relaties en seksualiteit;
- 6. Foto's zomer 2024;
- 7. Schoolrapport juni 2024;
- 8. Pleegzorgattest;
- 9. Inschrijving pleegvader verpleegkundige.”

2.4. Bij aanvullende nota van 9 september 2024 verwijst verweerder middels URL naar de volgende stukken:

- “EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, [URL]
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, [URL]
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, [URL]
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023*, [URL]
- COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023*, [URL]
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, [URL].”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde

verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker Afghanistan bijna drie jaar geleden op amper elfjarige leeftijd verliet, slechts enkele dagen na de machtsovername in augustus 2021. Er wordt gesteld dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan identificeerbaar zal zijn als iemand die Afghanistan ontvlucht is en internationale bescherming heeft gevraagd in Europa. Dit zou, aldus het verzoekschrift, blijken uit de documenten die hij gebruikt om het land binnen te komen, het blijkt uit de leeftijdscategorie en fysiek voorkomen, uit zijn kledij, uit de beperkte bagage die hij bij zich heeft, en het is bijzonder makkelijk vast te stellen bij ondervraging, het uitlezen van zijn GSM, het bekijken van sociale media profielen, contactenlijsten, muziekdragers, etc.. Volgens het verzoekschrift zou verzoeker niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen, aangezien zijn vermogen, inzicht en capaciteit om geen negatieve aandacht te trekken van de taliban en zich aan hun strikte regels te houden beperkt is.

4.1. Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de aldaar aanwezige cultuur inzake waarden en normen, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA *“Country Guidance”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf als minderjarige in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de 'vrees voor vervolging' (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *"In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.* (eigen onderlijning)", (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)' van UNHCR stelt (cf. § 45): *"However, the word "fear" refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution."* (eigen vertaling: *"Echter, het woord "vrees" verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen."*).

4.3. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling en op het ogenblik van de terechtzitting veertien jaar oud, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:

"2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging."

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt:

"5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind."

Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt:

"(18) Het „belang van het kind" dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit."

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met

betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *"Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009"*, § 11-12).

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan op elfjarige leeftijd, enkele dagen na de machtsovername in augustus 2021, heeft verlaten en op 29 november 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling van dertien jaar een verzoek om internationale bescherming deed in België. Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd aangewezen. Deze voogd was ook aanwezig bij het persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 12 februari 2024, toen verzoeker veertien jaar oud was. Ten tijde van de terechtzitting is verzoeker veertien jaar oud en is hij meer dan drie jaar afwezig uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op elfjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waardes van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker heel goed Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming documenten van talrijke personen en van verschillende instanties neergelegd die de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België schetsen, waaronder schoolrapporten, screenshots van zijn sociale media en steunbrieven van zijn voogd, zijn psycholoog, zijn leefgroep- begeleiders, zijn leerkrachten, zijn klasgenoten, de begeleider van zijn vrijwilligerswerk op de kinderboerderij en zijn pleegfamilie.

Zo blijkt dat verzoeker op school gezien wordt als een uitzonderlijk getalenteerde leerling, die alvorens hij kon starten in de OKAN-klas al op eigen houtje de Nederlandse taal geleerd had via YouTube, en die ook uitblinkt in andere vakken op school (*"een ongeziene prestatie"*). Verzoeker blijkt een sterk sociaal netwerk te hebben in Antwerpen en goede contacten te onderhouden met zijn voogd, leerkrachten, *"pleegvader"* A.A. en klasgenoten. Verzoeker heeft/had relaties met vrouwelijke leeftijdsgenoten en legt hiervan foto's neer. In de neergelegde stukken wordt tevens gesteld dat verzoeker volledig geïntegreerd is in de Vlaamse maatschappij, dat hij naar festivals gaat, Nederlandstalige boeken uitleent van de bibliotheek, naar Vlaamse tv-programma's kijkt, naar Nederlandstalige muziek luistert en zich kleedt als een Vlaamse jongen. Uit de stukken kan nog volgen dat verzoeker fungeert als een brug tussen verschillende culturen en ook anderen helpt bij taalbarrières. Ter terechtzitting stelde de voogd van verzoeker dat zijn pupil een uiterst gemotiveerde student is die daarnaast ook deelneemt aan verschillende workshops en kampen. Uit de stukken neergelegd bij aanvullende nota blijkt dat verzoeker onder meer een workshop *"relaties en seksualiteit"* volgde.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit

onder andere zijn ervaringen op school, tijdens zijn vrijwilligerswerk en uit zijn contacten met onder meer zijn voogd zijn “pleegvader” (A.A.), zijn leeftijdsgenoten en leerkrachten. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn minderjarige leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024, p. 71-79). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als ‘gender apartheid’.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terechtkomen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd.

Deze structurele discriminatie en uitsluiting van vrouwen en meisjes in de Afghaanse maatschappij heeft onmiskenbaar een invloed op het Afghaanse onderwijssysteem in het algemeen.

Dat enerzijds het recht op onderwijs aan meisjes en anderzijds de toegang tot werk als leerkracht aan vrouwen wordt ontzegd, heeft een negatieve impact op (de kwaliteit van) het onderwijs in Afghanistan. Dit impliceert dat niet alleen aan meisjes het recht op onderwijs wordt ontzegd, maar dat ook het recht op onderwijs in hoofde van Afghaanse jongens kan worden aangetast.

Te dezen dient benadrukt dat het begrip ‘gegronde vrees’ een subjectief en objectief element omvat. Er dient tevens hernomen dat minderjarigen mogelijk niet in staat zijn om hun vrees te uiten of, omgekeerd, de vrees overdrijven. Naargelang de specifieke omstandigheden moet derhalve een objectieve inschatting worden gemaakt van het risico dat de minderjarige verzoeker zou lopen, ongeacht diens subjectieve vrees.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers minderjarige leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in augustus 2021, slechts enkele dagen na de machtsovername van de taliban, en dat hij bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker geboren en getogen is in het district Taloqan van de Afghaanse provincie Takhar.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie.

De Raad heeft kennis van het feit dat verzoeker op heden nog over een familiaal netwerk in Afghanistan beschikt. Hoewel (een deel van) verzoekers gezin zich in Afghanistan bevindt, dient het beginsel van eenheid van het gezin te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn

regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Minderjarige mannelijke verzoekers om internationale bescherming die zich in geval van terugkeer niet houden aan de heersende sociaal-culturele en/of religieuze normen in Afghanistan, kunnen voldoen aan de cumulatieve voorwaarden inzake de specifieke sociale groep, zoals omschreven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Dit geldt in het bijzonder voor verzoeken die worden ingediend door minderjarigen die buiten Afghanistan een dergelijke gemeenschappelijke achtergrond of gemeenschappelijk kenmerk hebben ontwikkeld tijdens een identiteitsvormende fase van hun leven. De vereiste dat dergelijke gedragingen, kenmerken en overtuigingen alleen tot de vluchtelingenstatus kunnen leiden als ze voortkomen uit (toegeschreven) religieuze of politieke motieven moet derhalve niet voorhanden zijn.

Artikel 48/3, § 2, f) van de Vreemdelingenwet specificeert dat daden van vervolging de vorm kunnen aannemen van daden van genderspecifieke en kindspecifieke aard. Dit omvat schendingen van economische, sociale en culturele rechten en van kindspecifieke rechten (bv. het recht op onderwijs).

Het feit dat de verzoeker een minderjarige is, kan een centrale factor zijn bij het bepalen van de behoefte aan internationale bescherming, aangezien de vermeende vervolging enkel van toepassing kan zijn op (of onevenredig veel gevolgen kan hebben voor) kinderen, of omdat specifieke kinderrechten geschonden kunnen worden.

Dienvolgens stelt de Raad vast dat minderjarigen die hun internationaal erkende mensenrechten laten gelden en/of non-conformistisch gedrag, waarden en overtuigingen hebben aangenomen, en daardoor worden gezien als personen die zich niet houden aan de heersende sociaal-culturele en/of religieuze normen, kunnen worden beschouwd als een bepaalde sociale groep, vooral - maar niet uitsluitend - als de aanneming van deze kenmerken, waarden en overtuigingen plaatsvond in een identiteitsvormende fase van hun leven.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat en het specifieke profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat, mede gelet op het voordeel van de twijfel, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in hoofde van verzoeker als minderjarige een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep. Tevens blijkt dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van deviant gedrag inzake de heersende (sociale) normen beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

7. Ten overvloede merkt de Raad op dat hij er zich terdege van bewust is dat de erkenning van de vluchtelingenstatus een mogelijkheid tot gezinshereniging opent. Of gezinshereniging in het belang van verzoeker is, moet in het kader van die specifieke verblijfsprocedure door de bevoegde diensten manifest worden onderzocht.

8. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS